

سندرم استیونس جانسون ناشی از مصرف لاموتریژین

پیرو اطلاعیه شماره ۲۶ در خصوص عوارض شدید پوستی ناشی از مصرف لاموتریژین، ضمن تشکر از همکاری جامعه محترم پزشکی در گزارش دهی عوارض مشاهده شده، به اطلاع کلیه همکاران محترم می‌رساند که مرکز ثبت و بررسی عوارض ناخواسته داروها (ADR) گزارش جدیدی از وقوع عارضه پوستی شدید به صورت سندرم استیونس جانسون در کودکی ۵ ساله دریافت نموده است. لازم به ذکر است شروع علائم این عارضه به صورت راشهای جلدی یک هفته پس از مصرف این دارو آغاز گشته و به دلیل عدم قطع مصرف دارو، طی پانزده روز به حدی پیشرفت نموده که منجر به بستری شدن کودک در ICU به مدت دو هفته گشته است. به منظور پیشگیری از وقوع و یا پیشرفت این قبیل عوارض تهدیدکننده حیات، از کلیه همکاران محترم تقاضا می‌گردد هنگام تجویز این دارو به نکات زیر توجه فرمایند:

۱. عوارض پوستی از جمله شایعترین عوارض لاموتریژین می‌باشند که معمولاً طی ۸-۲ هفته پس از شروع مصرف بروز می‌نماید ولی به ندرت ممکن است پس از دوره‌های طولانی مدت، به عنوان مثال ۶ ماه پس از شروع مصرف نیز رخ دهد. لذا امکان بروز عارضه پوستی ناشی از مصرف این دارو در تشخیص افتراقی راشهای جلدی همواره باید در نظر گرفته شود.
۲. از آنجایی که امکان تشخیص راشهای خفیف از راشهای پیش رونده و تهدید کننده حیات وجود ندارد، با مشاهده اولین علائم راش مصرف دارو باید قطع گردد.
۳. مرگ در اثر عوارض پوستی ناشی از مصرف لاموتریژین در مراجع گزارش شده است.
۴. کارآیی و ایمنی لاموتریژین در کودکان زیر ۱۶ سال به جز سندرم Lennox-Gastaut به اثبات نرسیده است. سن زیر ۱۶ سال به عنوان فاکتور مستعد کننده در جهت افزایش خطر بروز راشهای خطرناک مطرح می‌باشد.
۵. میزان بروز راش‌های خطرناک در اثر مصرف همزمان لاموتریژین و والپروئیک اسید به شدت افزایش می‌یابد زیرا والپروئیک اسید موجب افزایش غلظت پلاسمایی لاموتریژین به بیش از دو برابر حد معمول می‌گردد.
۶. به منظور پیشگیری از بروز عوارض پوستی شدید، توصیه می‌گردد مصرف لاموتریژین با مقادیر اندک آغاز گشته به تدریج افزایش یابد و از تجویز مقادیر مصرف بالا در ابتدای درمان خودداری گردد.
۷. خطر بروز عوارض پوستی در زنان بیشتر از مردان گزارش شده است.

مرکز ثبت و بررسی عوارض ناخواسته داروها

دفتر تحقیق و توسعه-معاونت غذا و دارو

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی